El nou inquilí de la banqueta, una bèstia negra en el passat

El Girona és un dels equips que Eusebio més vegades ha guanyat al llarg de la seva carrera com a entrenador · Sempre que ha tingut l'ocasió, això sí, l'ha acabat elogiant

A partir d'aquest mes de juliol, i en un principi durant les dues properes temporades si es compleix el contracte estipulat, el Girona i Eusebio Sacristán caminaran de la mà. Aterrarà a Montilivi el de La Seca (Valladolid) per posar-se al capdavant de la primera plantilla blanc-i-vermella. Un equip que coneix prou bé, d'haver-s'hi enfrontat unes quantes vegades. Ara ho farà des de dins. Fins ara, s'hi havia vist les cares. I no un cop. Uns quants. A Segona, a la Copa del Rei i també a la Primera Divisió. Dirigint el Celta, Barça B i la Reial Societat. De precedents n'hi ha per triar i remenar, amb marcadors de tota mena. La majoria d'ells, això sí, amb un denominador comú: els resultats gairebé sempre han somrigut al castellà, que s'ha convertit en una mena de bèstia negra dels gironins. Per tant, vist així, millor tenir-lo a prop que no pas que es presenti l'obligació de jugar-s'hi alguna cosa.

L'historial d'enfrontaments donava el seu tret de sortida un ja llunyà 7 d'octubre del 2009. Eusebio dirigia al Celta de Iago Aspas, Michu, Trashorras i companyia; aquell equip va visitar Montilivi en un partit de la tercera ronda de Copa. El resultat, un clar 1-3 a favor dels visitants, el dia que una part de la graderia va demanar la dimissió de Javi Salamero, director esportiu local. Aquell va ser el primer dels onze enfronaments que el de La Seca i el Girona han protagonitzat al llarg dels darrers anys. El balanç és prou clar: el tècnic s'ha apuntat 6 victòries i ha sumat 4 empats. Només un cop han guanyat els gironins. Va ser ara fa poc més de cinc anys, al tram final del curs 12/13, amb Rubi a la banqueta. Eusebio entrenava llavors un Barça B que va caure a l'estadi per 1-0. El gol, obra del paraguaià Acuña a la primera meitat. Carles Planas, ara al bàndol blanc-i-vermell, jugava llavors al filial blaugrana.

Els últims tres precedents se'ls ha jugat contra un Girona dirigit per Pablo Machín, el seu predecessor al càrrec. Dos amb el Barça B i un d'ells, el més recent, amb la Reial Societat a la màxima categoria. Independentment del resultat, el tècnic normalment sempre ha acabat elogiant el rival. Ho va fer la primavera del 2014, quan els gironins estaven amb l'aigua al coll i visitaven el Miniestadi; hi van perdre (2-1) per culpa d'un gol de Munir al tram final que semblava condemnar els blanc-i-vermells. «Ha estat un partit molt complicat contra un rival perillós», deia Eusebio, qui va desitjar sort al seu rival en la lluita per no baixar. «Segur que se'n sortiran, he de reconèixer la bona línia amb què han jugat».

També era ell l'entrenador d'aquell Barça B que va guanyar el curs següent a Montilivi amb un gol d'Halilovic. Un dia en què el Girona va proposar i va tenir ocasions, davant un rival que només va xutar un cop entre els tres pals. «Ha estat un setge, un allau. El Girona està molt fort i ho ha demostrat. Han estat millors jugant-nos de tu a tu», va dir llavors. També bones paraules el passat mes de novembre. 1-1 a l'estadi contra la Reial Societat, un resultat que Eusebio va acabar donant per bo. Dels nanos de Machín, va dir: «És molt atrevit en la seva proposta

de joc. Té molt de mèrit el que està fent després de superar situacions bastant complicades».

Dos precedents més, prou curiosos també. Un d'ells, va ser el 4-4 que Barça B i Girona van protagonitzar al Mini el mes de desembre del 2012. En un derbi boig, els d'Eusebio van arribar a manar al marcador per un clar i contundent 4-1. Una diferència que els de Rubi –llavors a la banqueta– van poder eixugar als últims minuts gràcies a un doblet d'Acuña i un darrer gol salvador de Luso Delgado en l'última acció del matx. Per a l'altre, toca remuntar-se fins al maig del 2010. El resultat sembla el de menys: un 2-1 a Balaídos, contra el Celta, amb gols de Michu –al primer minut– i Trashorras. Aquell dia, la notícia era al cel. L'erupció del volcà noruec Eyjafjalla va deixar un núvol de cendra prou visible i va col·lapsar el trànsit aeri al continent, fins al punt que l'expedició liderada llavors per Narcís Julià, l'entrenador, va haver de desplaçar-se des de Santiago fins a Madrid en bus i volar des d'allà.

I una dada significativa. De tots els partits de Lliga i rivals que omplen fins ara el currículum d'Eusebio Sacristán, el Girona és el segon al que més vegades ha estat capaç de batre des de la banqueta. Només hi ha un conjunt al que ha superat més cops. Es tracta de l'Alabès, contra el qui acumula 7 victòries, per les 6 que ha aconseguit davant dels catalans.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/06/08/nou-inquili-banqueta-bestia-negra/918087.html?utm_source=rss